Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Immo audi adhuc qd sequit. Qa ego inqt ñ ex me locut sũ s; ille
q me misit pat ille mandatũ m dedit qd dicã & qd loqr: & scio
qa mandatũ ei uita eterna ē. q ego loqr ita ut dixit m pat sic loqr:
Si q ñ iudicat filio s; uerbũ qd locut ē filio. ido aut iudicat uerbu
qd locut ē filio qa ñ ex se locut ē filio s; q misit eũ pat mandatũ
ei dedit qd dicat & qd loquat. Pat utq; iudicat cui uerbũ ē qd
locut ē filio. atq; ipsũ uerbũ pat idem ipse ē filio. Non enim aliud ē
mandatũ pat. aliud uerbu pat. Hã & uerbũ hoc appellauit &
mandatũ. Videam q neforte qd ait ego ñ ex me locut sũ hoc ita
legi uoluerit ego ñ ex me nat sũ. Si enim uerbũ pat loquit seipsũ
loquit qa ipse ē uerbũ pat. Plerũq; enim die dedit m pat. in q uvlt
intellegi qd eũ genuerit pat. ut ñ tanq. iã existenti & ñ habenti de
derit aliqd s; ipsũ dedisse ut haberet genuisse ē ut eet. Non enim
sic creatura ita di filio ante incarnationē & ante assũptã creaturã uni
genit p quē facta s oia aliud ē & aliud hit s; hoc ipsũ ē qd ē id qd hit.
Qd illo loco manifesti dr siqs ad capiendũ sit idoneus ubi ait
Sic hit pat uitã in semetipso ita dedit filio uitã habe in semetipso.
Neq; enim iã existenti & uitã ñ habenti dedit ut habet uitã in semetipso.
cũ eo ipso qd ē uita sit. Hoc ē q dedit filio habe uitã in semetipso
genuit filiũ eet incõmutabile uitã qd ē uita eterna. Cũ q uerbũ di
sit filio di. & filio di sit uer ds & uita eterna sic in epla sua die iohs.
etiã hic qd aliud agnoscim. cũ die dns uerbũ qd locut sũ ipsũ iu
dicabit eũ in nouissima die. & ipsũ uerbũ pat verbũ eet die & manda
tũ pat ipsũq; mandatũ uitã eterna. Et scio inqt qa mandatũ ei
uita eterna ē. Ero itaq; qm intelligam ego ñ iudicabo s; uerbũ qd
locut sũ iudicabit. qd ex eseqnti ita apparet dictũ acsi dice
ret ego ñ iudicabo s; uerbũ pat iudicabit. Verbũ aũ pat ē ipse filio di.